

Näe õit - se - aeg on li - gi, täis pun - gi põõ - sas, puu,
suur rõõm, et o - me - ti - gi on a - land ke - vad - kuu.

Kus õrn ja kuld - ne soo - jus, seal är - kab el - lu taas kõik

see, mis tal - vel hää - bus, saab e - lu mul - las maas.

2. Täis lilli jälle aasad
ja põllul orashein.
Puud kandvad õrnu loore -
on unund talvelein.
Ja kevad vestab juttu
meil Jumalast, kes loob
me rõõmuks selle ilu,
mis õitsev kevad toob.

3. Ja kuula, linnulaulust
on saanud tänukoor!
Ka inimesed peaksid
nii laulma - vana, noor.
Hing hõiska, tõuse lendu
ja täna Jumalat,
kes alati on ligi
ja toetab palujaid.

*Viis: "Den blomstertid nu kommer", Rootsi rahvaviis (1697).
Sõnad: arvatavasti rootsi rahvalaul.
Tõlge: Silvia Priuhka, 1926-*